

- dokumentu lub dokumentów potwierdzających, że Parlament rzeczywiście zweryfikował, czy wszystkie dane dotyczące wykształcenia i kwalifikacji zawodowych personelu proponowanego do wykonania zamówienia przez innego oferenta, które Parlament otrzymał, były zgodne z dokumentacją zamówienia, a w szczególności ze stronami 11-27 specyfikacji technicznych oraz protokołem z obowiązkowej wizyty na miejscu i odpowiedzi na pytania oferentów;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezwyfikowania kryteriów wyboru, z naruszeniem przepisów art. 110 ust. 1 rozporządzenia nr 966/2012 ⁽¹⁾ i art. 148 rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012 ⁽²⁾, dokumentacji zamówienia i zasady dobrej administracji.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia oczywistego błędu w ocenie zdolności technicznych oferentów, z naruszeniem art. 110 ust. 1 rozporządzenia nr 966/2012, art. 146 ust. 2 i art. 148 rozporządzenia delegowanego nr 1268/2012 i zasad określonych w dokumentacji zamówienia, a także zasady dobrej administracji i zasady równego traktowania oferentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. Federcoopesca i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-312/14)

(2014/C 194/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopesca) (Rzym, Włochy); Associazione Lega Pesca (Rzym); AGCI AGR IT AL (Rzym) (przedstawiciele: L. Caroli i S. Ventura, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 grudnia 2013 r. w sprawie wprowadzenia planu działań w celu uzupełnienia braków we włoskim systemie kontroli rybołówstwa (Action plan – C (2013) 8635 final) w odniesieniu w szczególności do pkt 13, 15, 16 i 17 planu działania załączonego do decyzji.
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszym postępowaniu ma na celu uzupełnienie braków stwierdzonych przy stosowaniu przez włoskie organy przepisów wspólnej polityki rybołówstwa

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku lub niewystarczającego uzasadnienia

— W tym względzie skarżące twierdzą, że zaskarżony akt został wydany w celu poradzenia sobie z pewnymi nieprawidłowościami, napotkanymi przy stosowaniu niektórych przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. Rzeczony akt nie wskazuje jednak tych nieprawidłowości, co uniemożliwia ustalenie procesu logicznego, który doprowadził do jego wydania. Wspomniany zarzut nieważności jest tym poważniejszy, że akt ten stanowi odstępstwo od wcześniejszych aktów prawnych Unii.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia traktatów oraz przepisów dotyczących ich stosowania
- W tym względzie skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja jest wadliwa z powodu naruszenia traktatów i art. 102 ust. 4 rozporządzenia 1224/2009 oraz z powodu braku właściwości. Nie ma ona na celu wzmocnienia systemu kontroli, lecz nakłada nowe obowiązki, nieprzewidziane w aktach podstawowych a wręcz z nimi sprzeczne.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasad niedyskryminacji, racjonalności i proporcjonalności.
- W tym względzie skarżące twierdzą, że zaskarżona decyzja narusza zasadę niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, ponieważ ustanawia nowe bardziej uciążliwe obowiązki dla włoskich rybaków. Środki te są ponadto w oczywisty sposób pozbawione jakiegokolwiek racjonalnego związku z realizowanym celem i w swej naturze nieracjonalne oraz nieproporcjonalne, albowiem niemożliwe jest ustalenie związku pomiędzy nałożonymi na rybaków obowiązkami i realizacją celu decyzji.
4. Zarzut czwarty dotyczy bezprawności systemu poważnych naruszeń a w szczególności art. 92 rozporządzenia 1224/2009 i naruszenia zasady stopniowości i proporcjonalności sankcji.
- W tym względzie skarżące twierdzą, że niezgodnie z rozporządzeniem nr 1224/2009 ustanawiającym system stopniowych sankcji, zaskarżona decyzja wymaga automatycznego zawieszenia upoważnienia do połowów w wypadku poważnego naruszenia i definitywnego jego odebrania w wypadku powrotu do naruszenia. Decyzja zastępuje więc przepisy rozporządzenia odmiennym i stosunkowo rygorystycznym systemem automatycznych i nieodwołalnych sankcji. Wydaje się ponadto, że system sankcji ustanowiony przez Plan działania poważnie narusza zasadę stopniowości sankcji, jej proporcjonalności do naruszenia i indywidualizacji sankcji, jako że sankcja obciąża podmiot posiadający upoważnienie niezależnie od tożsamości podmiotu, który popełnił naruszenie.

Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2014 r. – Al-Aqsa przeciwko Radzie

(Sprawa T-276/08) ⁽¹⁾

(2014/C 194/48)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 13.9.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 9 kwietnia 2014 r. – Al-Aqsa przeciwko Radzie

(Sprawa T-503/11) ⁽¹⁾

(2014/C 194/49)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 7 maja 2014 r. – Adler Mode przeciwko OHMI – Cluett, Peabody (Fairfield)

(Sprawa T-139/12) ⁽¹⁾

(2014/C 194/50)

Język postępowania: angielski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 9.6.2012.
